

ปัญหาการจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557¹

พินิจอากาศเอเวอร์พัตน์ ไชวพันธุ์²

การค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัญหาการจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย ความเป็นมา แนวคิด และหลักการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการจัดสวัสดิภาพสัตว์ของประเทศไทยและต่างประเทศ ศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดสวัสดิภาพสัตว์ และศึกษาแนวทางและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการจัดสวัสดิภาพสัตว์ โดยได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

การศึกษาปัญหาการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 ผู้ศึกษาได้แบ่งหัวข้อของการศึกษาออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่ของเจ้าของสัตว์เลี้ยงซึ่งต้องจัดสวัสดิภาพให้แก่สัตว์ของตน ปัญหาเกี่ยวกับการห้ามเจ้าของปล่อยหรือละทิ้งหรือกระทำการใดๆ ให้สัตว์พ้นจากการดูแลของตนโดยไม่มีเหตุอันสมควร ปัญหาเกี่ยวกับการขนส่งหรือนำสัตว์ไปใช้ในงานแสดง และปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายลงโทษบุคคลที่ฝ่าฝืนการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

มาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 กำหนดให้เจ้าของสัตว์ต้องดำเนินการจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้แก่สัตว์ของตนให้เหมาะสม ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด จากบทบัญญัติข้างต้น จึงเป็นที่มาของการอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เรื่อง การจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2561 ขึ้นมาบังคับใช้ โดยมีการกำหนดหน้าที่ของเจ้าของ ผู้ครอบครอง สัตว์แทนเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง ต้องจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้แก่สัตว์ของตนให้เหมาะสม

เนื่องจากที่ผ่านมามีผู้เป็นเจ้าของสัตว์ ดูแลสวัสดิภาพสัตว์อย่างไม่เหมาะสมจำนวนมาก เช่น เจ้าของสัตว์ได้ทำการขังสัตว์อันได้แก่สุนัขและแมวไว้ในบ้าน โดยทิ้งไว้ให้อยู่กันตามยถากรรม หรือทิ้งสุนัขไว้ในรถ และเกิดความขัดแย้งระหว่างเจ้าของสัตว์ที่ดูแลสัตว์ในลักษณะไม่สมควร กับผู้ที่พบเห็นและต้องการให้ความช่วยเหลือแก่สัตว์ บางกรณี ทำให้เกิดการโต้เถียงกัน ถึงความเหมาะสมที่เจ้าของสัตว์ให้สวัสดิภาพแก่

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัญหาการจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือ รองศาสตราจารย์เรืองยศ แสนภักดี ประธานและกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์สุเมธ จานประดับ และ รองศาสตราจารย์ ดร. ปภาศรี บัวสรรค์

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สัตว์ดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาคือ แม้ตามกฎหมายของไทยจะกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์ รวมถึงการกำหนดโทษแก่ผู้ที่เป็นเจ้าของสัตว์เอาไว้ แต่เมื่อมีบุคคลอื่นบุกรุกเข้าไปทำการช่วยเหลือสัตว์ที่อยู่ในบ้าน หรือในรถ แล้วสร้างความเสียหาย กฎหมายกลับไม่มีบทบัญญัติใดให้การคุ้มครองแก่บุคคลที่บุกรุกเข้าไปให้การช่วยเหลือแก่สัตว์เอาไว้ โดยเฉพาะในกรณีที่สัตว์ติดอยู่ในรถ ซึ่งผู้ให้การช่วยเหลือเห็นว่า หากปล่อยเวลานั้นช้อออกไป หรือรอจนกว่าเจ้าหน้าที่จะมาจึงเข้าทำการช่วยเหลือ อาจส่งผลทำให้สัตว์ที่อยู่ในรถเสียชีวิตก่อนได้ ดังนั้น ในกรณีที่เจ้าของสัตว์ไม่เชื่อว่าสัตว์จะเสียชีวิตเพราะเหตุที่ตนเองได้ละทิ้งสัตว์ไว้ในบ้านหรือในรถ แล้วเกิดความไม่พอใจบุคคลที่เข้าให้การช่วยเหลือสัตว์โดยการบุกรุกเข้าไปในบ้านพักอาศัย หรือทุบกระจกกรร หรือฉกประตูรถ เป็นเหตุให้ทรัพย์สินได้รับความเสียหาย เจ้าของสัตว์ก็จะแจ้งความเอาผิดแก่ผู้ทำการช่วยเหลือสัตว์ฐานทำให้เสียทรัพย์แก่บุคคลนั้น ถึงแม้ในท้ายที่สุด หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอาจจะไม่เอาผิดต่อผู้ที่เข้าทำการช่วยเหลือสัตว์ เนื่องจากพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าได้เข้าช่วยเหลือสัตว์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ แต่ก็อาจทำให้ผู้ให้ความช่วยเหลือเสียเวลา เสียความรู้สึก ซึ่งอาจส่งผลทำให้ต่อไปในอนาคต เมื่อพบเจอกับเหตุการณ์ใดๆ อันมีลักษณะต้องเข้าให้การช่วยเหลือแก่สัตว์ บุคคลผู้นั้นก็จะเพิกเฉย ไม่ดำเนินการใดๆ เพราะเห็นว่า หากกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดไปแล้ว ตนเองจะได้รับความเดือดร้อนจากการถูกฟ้องคดีจากการที่ตนเข้าให้การช่วยเหลือแก่สัตว์นั้น

ดังนั้น จึงมีข้อพิจารณาว่า นอกจากการบัญญัติกฎหมายเอาผิดกับบุคคลที่เป็นเจ้าของสัตว์ที่ไม่ดูแลสวัสดิภาพสัตว์ให้ดีพอ อาจต้องนำมาตรการอื่นมาใช้ร่วม เช่น กำหนดให้อำนาจแก่ศาลสั่งเจ้าของสัตว์ที่ทอดทิ้งไม่ดูแลสวัสดิภาพสัตว์เลี้ยงของตนให้ดีเพียงพอ ยกสัตว์เลี้ยงให้ไปอยู่ในความดูแลของผู้อื่นที่มีความเหมาะสมมากกว่า หรือมีบทยกเว้นความผิดแก่ผู้ให้การช่วยเหลือสัตว์ในสภาวะเร่งด่วนอันมีอาจจะรอเจ้าหน้าที่ได้

สำหรับกรณีเจ้าของสัตว์ปล่อย ละทิ้ง หรือกระทำการใดๆ ให้สัตว์พ้นจากการดูแลของตนโดยไม่มีเหตุอันสมควรนั้น มาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 บัญญัติไว้ว่า ห้ามมิให้เจ้าของสัตว์ ปล่อย ละทิ้ง หรือกระทำการใดๆ ให้สัตว์พ้นจากการดูแลของตนโดยไม่มีเหตุอันสมควร ทำให้มีปัญหาว่า หากมีเหตุอันสมควร จะหมายความว่า เจ้าของสัตว์สามารถปล่อย ละทิ้ง หรือกระทำการใดๆ ให้สัตว์พ้นจากการดูแลของตนได้หรือไม่ และเหตุอันสมควรดังกล่าวหมายถึงเหตุในลักษณะใด

ที่ผ่านมาสัตว์จำนวนมากที่ถูกเจ้าของนำมาปล่อยทิ้ง โดยเฉพาะสุนัขและแมว ส่งผลทำให้มีสุนัขและแมวจรจัดเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา โดยเจ้าของสัตว์มักจะอ้างเหตุผลอันสมควรของตน เช่น เจ้าของป่วยเป็นภูมิแพ้ จึงไม่สามารถทำการเลี้ยงสัตว์ต่อไปได้ สมาชิกในครอบครัวไม่ชอบสัตว์ จึงให้นำสัตว์ไปปล่อยทิ้ง สัตว์นิสัยไม่ดี คุ้ยขยะต่อเจ้าของ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน จึงนำสัตว์ไปปล่อยทิ้ง เนื่องจากตนเองมีเหตุผลอันสมควร เป็นต้น

อนึ่ง วัตถุประสงค์ของการตราพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 ประการหนึ่งคือ ต้องการใช้กฎหมายฉบับนี้ แก้ไขปัญหาการที่สัตว์ถูกเจ้าของนำมาทิ้งตามที่สาธารณะ จนกลายเป็นสัตว์จรจัดแล้วกลายเป็นปัญหาสังคมตามมา แต่การกำหนดเงื่อนไขอันอาจจะดีความได้ว่าเจ้าของสัตว์ไม่มีความผิดหากนำสัตว์มาทิ้ง ย่อมขัดต่อเจตนานในการตรากฎหมายฉบับนี้ ดังนั้น จึงควรบัญญัติกฎหมายให้มีความชัดเจนไม่ก่อให้เกิดการตีความจนเป็นช่องว่างของกฎหมายที่จะทำให้เจ้าของสัตว์ยกเหตุอันสมควร เพื่อทอดทิ้งสัตว์ที่อยู่ในความดูแลของตน

ส่วนการขนส่งสัตว์หรือนำสัตว์ไปใช้ในงานแสดง พบว่ามาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 บัญญัติไว้ว่า การขนส่งสัตว์ หรือการนำสัตว์ไปใช้งานหรือใช้ในการแสดง เจ้าของสัตว์หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้เหมาะสม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งได้มีการออกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขนส่งสัตว์ หรือการนำสัตว์ไปใช้งานหรือในการแสดง พ.ศ. 2562 ขึ้นบังคับใช้

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันพบว่า มีเจ้าของได้นำสัตว์เลี้ยงของตนโดยเฉพาะสุนัขเดินทางไปกับคนเป็นจำนวนมาก และเกิดปัญหาประการหนึ่งคือ เจ้าของมักนำสัตว์ของตนไว้ในกระบะด้านหลังโดยปราศจากการป้องกันอันตราย ทำให้มีสุนัขจำนวนมาก ตกจากรถ ดังนั้น บทบัญญัติข้อ 4 ของประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งกำหนดแต่เพียงว่า กรณีที่ต้องใช้ภาชนะหรือกรงเพื่อบรรจุสัตว์ในขณะที่ขนส่ง ภาชนะหรือกรงนั้นต้องมีความเหมาะสมกับชนิด ลักษณะ สภาพ และอายุของสัตว์ เท่านั้น จึงไม่มีความเหมาะสม เพราะมิได้กำหนดห้ามมิให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงขนส่งสัตว์โดยปราศจากกรง หรือเมื่อต้องนำสัตว์เดินทางไปกับคนหรือจะต้องให้สัตว์อยู่ในกรงหรือมีผู้ดูแลให้เกิดความปลอดภัยเอาไว้แต่ประการใด ดังนั้น การนำสุนัขขึ้นหลังรถกระบะโดยปราศจากกรงจึงไม่เป็นการผิดตามบทบัญญัตินี้ และบทบัญญัติดังกล่าวนี้ก็ไม่สามารถนำมาใช้บังคับเพื่อให้การขนส่งสุนัขให้มีความปลอดภัยได้อย่างเพียงพอ

นอกจากนี้ การบังคับใช้กฎหมายการลงโทษบุคคลที่ฝ่าฝืนการจัดสวัสดิภาพสัตว์พบว่า มาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 เป็นบทกำหนดโทษซึ่งได้กำหนดให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 22 มาตรา 24 หรือฝ่าฝืนมาตรา 23 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท และมีการระเบียบของกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2560 โดยกำหนดอัตราเปรียบเทียบปรับ สำหรับการกระทำความผิดตามมาตรา 22 มาตรา 23 และมาตรา 24 ครั้งแรกมีอัตราโทษปรับ 10,000 บาท ครั้งที่สอง ปรับ 20,000 บาท ครั้งที่ 3 ปรับ 30,000 บาท ครั้งที่ 4 และครั้งต่อไป ปรับ 40,000 บาท อันเป็นอัตราโทษปรับสูงสุดที่กฎหมายกำหนด

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้มีการกำหนดโทษดังกล่าวกลับพบว่า ไม่เคยมีการนำมาใช้บังคับกับเจ้าของสัตว์ที่ดูแลสัตว์เลี้ยงของตนไม่เป็นไปตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ ทำให้พบเห็นสัตว์ที่ถูกเจ้าของปล่อยปละละเลยไม่ดูแล เป็นจำนวนมาก และ ผลของการดูแลสัตว์ที่ไม่เป็นไปตามหลักสวัสดิภาพสัตว์เหล่านี้ สุดท้ายอาจนำมาซึ่งความเจ็บป่วยและเสียชีวิตของสัตว์ซึ่งกระทำโดยเจ้าของสัตว์ ไม่ว่าจะจงใจหรือไม่ก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับมาตรการการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่ของเจ้าของสัตว์เลี้ยงซึ่งต้องจัดสวัสดิภาพให้แก่สัตว์ของตน

ผู้ศึกษาขอเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 22 วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 โดยกำหนดให้เจ้าของสัตว์ต้องดำเนินการจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้แก่สัตว์ของตนให้เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และการออกประกาศนั้นให้คำนึงถึงประเภท ชนิด ลักษณะ สภาพ และอายุของสัตว์ ในกรณีที่มีบุคคลจำต้องกระทำการใด เพื่อให้การช่วยเหลือแก่สัตว์ให้พ้นจากอันตราย ในสภาวะเร่งด่วนที่ใกล้จะถึงอันมิอาจรอเจ้าหน้าที่ได้ ถ้าได้กระทำพอสมควรแก่เหตุ ผู้นั้นไม่มีความผิด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามประกาศกำหนด

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2561 โดยเพิ่มวรรคสองของข้อ 4 กำหนดให้กรณีที่พบเห็นสัตว์ตกอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เช่น การถูกกักขังไว้ในบ้าน หรือในรถ ในลักษณะที่ถูกทอดทิ้งและอาจทำให้สัตว์เป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตหากมิได้รับความช่วยเหลือโดยเร็ว ให้บุคคลผู้ให้การช่วยเหลือนั้น ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญาจากการช่วยเหลือสัตว์ดังกล่าว ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ด้วย

(1) บุคคลนั้นต้องมีความเชื่อโดยสุจริตว่า มีเหตุอันสมควรเชื่อได้ว่าสัตว์ตกอยู่ในอันตรายและอาจเสียชีวิตในเวลาอันใกล้หากมิได้รับความช่วยเหลือโดยทันที

(2) บุคคลนั้นได้ทำการติดต่อกับหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายแล้ว และได้รับอนุญาตให้ดำเนินการช่วยเหลือสัตว์ก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่จะเดินทางไปถึงที่เกิดเหตุได้

(3) ระหว่างการเข้าไปในบ้านหรือในรถต้องมีพยานรู้เห็นอย่างน้อย 2 คน

(4) การดำเนินการช่วยเหลือสัตว์ ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และให้ผู้เป็นเจ้าของบ้านหรือรถยนต์ได้รับความเสียหายน้อยที่สุด

(5) หลังการให้การช่วยเหลือสัตว์แล้ว ผู้ทำการช่วยเหลือต้องอยู่รอพบเจ้าหน้าที่ในบริเวณใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุ โดยสัตว์นั้นอาจให้บุคคลอื่นดำเนินการส่งตัวไปรักษาโดยเร็ว

ทั้งนี้ เพื่อให้กฎหมายของไทยมีบทบัญญัติให้การคุ้มครองบุคคลที่เข้าทำการช่วยเหลือสัตว์จากความรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 และ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.

2. ปัญหาเกี่ยวกับการห้ามเจ้าของปล่อย ละทิ้ง หรือกระทำการใดๆ ให้สัตว์พ้นจากการดูแลของตน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

ผู้ศึกษาขอเสนอให้มีการแก้ไข มาตรา 23 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 โดย ห้ามมิให้เจ้าของสัตว์ปล่อย ละทิ้ง หรือกระทำการใดๆ ให้สัตว์พ้นจากการดูแลของตนรวมถึงมิให้เจ้าของสัตว์อ้างเหตุอันสมควรในการละทิ้งสัตว์ รวมถึงเสนอให้มีการแก้ไข มาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 โดยกำหนดให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดตามมาตรา 22 มาตรา 24 หรือฝ่าฝืนมาตรา 23 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท แต่ไม่เกินสี่หมื่นบาท ทั้งนี้ เพื่อให้กฎหมายมีการกำหนดอัตราโทษปรับขึ้นต่ำเอาไว้ในกฎหมาย เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเปรียบเทียบทำการเปรียบเทียบในอัตราที่ต่ำกว่าที่กำหนดขึ้นต่ำเอาไว้ รวมถึงเพื่อให้เจ้าของสัตว์ทราบ ว่า หากคนละทิ้งสัตว์ให้กลายเป็นปัญหาสังคม ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษปรับอย่างน้อยที่สุดเป็นจำนวนเงิน 10,000 บาท

3. ปัญหาเกี่ยวกับการขนส่งสัตว์หรือนำสัตว์ไปใช้ในงานแสดง

ผู้ศึกษาขอเสนอให้มีการแก้ไข มาตรา 24 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 โดยเพิ่มวรรคสอง กรณีการนำสัตว์เดินทางไปกับเจ้าของสัตว์

(1) หากให้สัตว์นั่งอยู่ในตัวรถ ห้ามสัตว์นั่งอยู่เบาะหน้าในลักษณะที่สามารถรบกวนการขับรถของผู้ขับขี่ได้ หรือ

(2) หากให้สัตว์นั่งอยู่ในท้ายรถ ให้นำสัตว์ใส่กรงที่แน่นหนาเพื่อป้องกันสัตว์กระโดดออกจากตัวรถขณะเดินทาง หรืออาจใช้เชือกจูง ต้องไม่ผูกในลักษณะที่สัตว์กระโดดออกจากตัวรถได้ และต้องมีผู้ดูแลนั่งอยู่ด้านหลังรถไปกับสัตว์ด้วย

ทั้งนี้ เพื่อให้สัตว์ที่เดินทางไปกับเจ้าของโดยทางรถยนต์ ได้รับความปลอดภัยจากการเดินทางมากขึ้น

(1) ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายการลงโทษบุคคลที่ฝ่าฝืนการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ผู้ศึกษาขอเสนอให้มีการแก้ไขบัญญัติอัตราโทษปรับทำระยะเบี่ยงของกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2560 โดยให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้เป็นกรณีกระทำความผิดครั้งที่ 1 อัตราโทษปรับ 10,000 บาท การกระทำความผิดครั้งที่ 2 อัตราโทษปรับ 20,000 บาท การกระทำความผิดครั้งที่ 3 อัตราโทษปรับ 30,000 บาท การกระทำความผิดครั้งที่ 4 อัตราโทษปรับ 40,000 บาท การกระทำความผิดครั้งที่ 5 เป็นต้นไป ให้ถือว่า เป็นการทารุณกรรมสัตว์ โดยนำบทบัญญัติมาตรา 31 ซึ่งกำหนดไว้ว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ผู้ศึกษาขอเสนอให้มีการเพิ่มเติม มาตรา 24/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 โดยกำหนดให้ผู้ที่พบเห็นการทารุณกรรมสัตว์ หรือการจัดสวัสดิภาพ สัตว์ที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้แจ้งไปยังพนักงาน เจ้าหน้าที่ในเขตอำนาจ หรือแจ้งสายด่วนตามที่อธิบดีกำหนด

บรรณานุกรม

กุลทีณี วิรุณพันธ์. มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดสวัสดิภาพสัตว์ไม่มีเจ้าของ. การประชุมวิชาการ นำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2, วันที่ 19 มกราคม 2562, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

เนื่องน้อย บุญเนตร. จริยศาสตร์ภาวะแวดล้อม : โลกทัศน์ในพุทธปรัชญาและปรัชญาตะวันตก.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ธันว์รัตน์ โรจนโรวรรณ. มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการทารุณสัตว์. กรุงเทพมหานคร :

จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2551.

ศิริชนก วิริยเกื้อกูล. การคุ้มครองสัตว์เลี้ยงด้านสิทธิทางสังคมตามธรรมชาติ. กรุงเทพมหานคร : สำนัก

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร, 2557.

ศุภมาส ชินวินิจกุล. “การคุ้มครองสวัสดิภาพของสัตว์.”วารสารนิติศาสตร์ 5,2(กรกฎาคม-ธันวาคม 2557),:1.

สถาบันพระปกเกล้า. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้บังคับของพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการ

จัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, 2562.

สุพรรณิการ์ กิ่งทอง. “มาตรการป้องกันและปราบปรามการทารุณกรรมสัตว์กรณีศึกษาการค้าสุนัขข้าม

ชาติ.” วารสารนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร 8, 1 (พฤษภาคม 2558), : 34.